

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Bruselj, 14. maj 2024
(OR. en)**

**2016/0225(COD)
LEX 2344**

**PE-CONS 18/1/24
REV 1**

**ASILE 31
RELEX 175
CODEC 396**

**UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O VZPOSTAVITVI OKVIRA UNIJE ZA
PRESELITEV IN HUMANITARNI SPREJEM TER SPREMEMBI UREDBE (EU) 2021/1147**

UREDBA (EU) 2024/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. maja 2024

**o vzpostavitvi okvira Unije za preselitev in humanitarni sprejem
ter spremembi Uredbe (EU) 2021/1147**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 78(2), točki (d) in (g) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom³,

¹ UL C 125, 21.4.2017, str. 40.

² UL C 207, 30.6.2017, str. 67.

³ Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. aprila 2024 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. maja 2024.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je v svojih sklepih o ukrepih za boljše obvladovanje migracijskih tokov z dne 10. oktobra 2014 navedel, da bi morale vse države članice ob upoštevanju prizadevanj držav članic, ki jih migracijski tokovi zadevajo, prispevati k preselitvi na enakopraven in uravnotežen način.
- (2) Ta uredba temelji na celoviti in vključujoči uporabi Konvencije Združenih narodov o statusu beguncev z dne 28. julija 1951, kot je bila dopolnjena z Newyorškim protokolom z dne 31. januarja 1967 (v nadaljnjem besedilu: Ženevska konvencija).
- (3) Vzpostaviti bi bilo treba okvir Unije za preselitev in humanitarni sprejem (v nadaljnjem besedilu: okvir Unije), ki bi dopolnjeval druge zakonite poti. Okvir Unije bi moral najbolj ranljivim državljanom tretjih držav ali osebam brez državljanstva, ki potrebujejo mednarodno zaščito, omogočiti dostop do trajne rešitve v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom.

- (4) Generalna skupščina Združenih narodov (ZN) je 19. septembra 2016 pozvala države, naj okrepijo prizadevanja na področju preselitev, in predvidela celostni odgovor v različnih begunskih situacijah, v katerem si države prizadevajo zagotoviti mesta za preselitev in druge zakonite poti v obsegu, ki bi omogočil, da se zadosti letnim potrebam po preselitvi, ki jih ugotovi Visoki komisariat Združenih narodov za begunce (UNHCR). Globalni dogovor o beguncih, ki ga je Generalna skupščina ZN sprejela 17. decembra 2018, določa, da se bo od držav prizadevalo zagotoviti prostovoljne prispevke za vzpostavitev ali razširitev področja uporabe, obsega in kakovosti programov za preselitev.
- (5) Komisija je v svojem sporočilu z dne 13. maja 2015 o evropski agendi o migracijah določila, da je potreben skupni pristop k priznavanju zaščite razseljenim osebam, ki jo potrebujejo, prek preselitve.
- (6) Komisija je v svojem priporočilu državam članicam z dne 8. junija 2015 o evropskem programu za preselitev priporočila, da bi preselitev morala temeljiti na pravičnem razdelitvenem ključu. Temu so sledili sklepi predstavnikov vlad držav članic, ki so se 20. julija 2015 sestali v okviru Sveta, o preselitvi 22 504 oseb, ki nedvomno potrebujejo mednarodno zaščito, v okviru večstranskih in nacionalnih shem. Mesta, na voljo za preselitev, so bila porazdeljena med države članice in Islandijo, Lihtenštajn, Norveško in Švico v skladu z zavezami iz Priloge k tem sklepom.

- (7) Komisija je 15. decembra 2015 na države članice in pridružene države naslovila Priporočilo za prostovoljni program humanitarnega sprejema s Turčijo, v katerem je priporočila, naj udeležene države sprejmejo osebe, ki so bile razseljene zaradi konflikta v Siriji in ki potrebujejo mednarodno zaščito.
- (8) Komisija je v svojem sporočilu z dne 6. aprila 2016 z naslovom „K reformi skupnega evropskega azilnega sistema in krepitvi zakonitih poti v Evropo“ napovedala, da bo pripravila predlog za strukturiran sistem preselitev, ki bo opredeljeval politiko Unije na področju preselitve in določal skupen pristop k varnemu in zakonitemu prihodu oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, v Unijo.
- (9) Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 12. aprila 2016 o razmerah v Sredozemlju in potrebi po celostnem pristopu EU k migraciji poudaril, da je treba oblikovati stalni program za preselitev na ravni Unije, s pomočjo katerega bo mogoče preseliti znatno število beguncev glede na skupno število beguncev, ki prosijo za zaščito v Uniji.
- (10) Komisija je 27. septembra 2017 na države članice naslovila priporočilo o izboljšanju zakonitih poti za osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito. V odgovor so se države članice zavezale, da bodo ponudile 50 039 mest za preselitev.

- (11) Na podlagi obstoječih pobud in v okviru obstoječe mednarodne strukture bi bilo treba vzpostaviti stabilen in zanesljiv okvir Unije za sprejem državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, ki potrebujejo mednarodno zaščito, pri čemer bi se ta izvajal v skladu z načrtom Unije za preselitev in humanitarni sprejem (v nadaljnjem besedilu: načrt Unije), ki bi moral v celoti upoštevati konkretne navedbe držav članic v zvezi z njihovimi zavezami.
- (12) Okvir Unije bi bilo treba umestiti v kontekst mednarodnih prizadevanj za preselitev in humanitarni sprejem. S svojim prispevkom k zadovoljitvi globalnih potreb na področju preselitev in humanitarnega sprejema bi moral pomagati utrditi partnerstvo Unije s tretjimi državami, s čimer bi pokazali solidarnost z državami na območjih, na katera je bilo razseljenih veliko oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, obenem pa pomagali zmanjšati pritisk na te države, okrepili njihove zmogljivosti za izboljšanje pogojev pri sprejemu in mednarodni zaščiti ter zmanjšali nedovoljeno in nevarno nadaljnje gibanje državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva, ki potrebujejo mednarodno zaščito, v kontekstu migracij.
- (13) Da bi prispevali k povečanju prizadevanj za preselitev in humanitarni sprejem ter zmanjšali razlike med nacionalnimi praksami in postopki na področju preselitve, bi bilo treba določiti skupni postopek ter skupna merila za upravičenost in razloge za zavrnitev sprejema ter skupna načela glede statusa, ki se dodeli sprejetim osebam.

- (14) Skupni postopek sprejema bi moral temeljiti na obstoječih izkušnjah in standardih držav članic in po potrebi UNHCR v zvezi s preselitvijo in humanitarnim sprejemom.
- (15) Sprejem družinskih članov državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, ki zakonito prebivajo v državi članici, ali državljanov Unije ne bi smel posegati v pravice iz Direktive Sveta 2003/86/ES⁴, Direktive 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁵ ali v nacionalno pravo o združitvi družine. Tak sprejem bi se zato moral usmeriti na družinske člane, ki ne spadajo na področje uporabe navedenih direktiv ali ustreznega nacionalnega prava ali ki jih iz drugih razlogov ni bilo mogoče ponovno združiti z njihovimi družinami.

⁴ Direktiva Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L 251, 3.10.2003, str. 12).

⁵ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L 158, 30.4.2004, str. 77).

- (16) Da bi zagotovili enotnost družine, bi bilo praviloma treba vse družinske člane, v zvezi s katerimi namerava država članica izvesti postopek sprejema ter ki so upravičeni in zanje niso podani razlogi za zavrnitev, kolikor je to mogoče, sprejeti skupaj. Če to ne bi bilo izvedljivo, bi bilo treba družinske člane, ki niso sprejeti skupaj, sprejeti naknadno, takoj ko je to mogoče. Tekom postopka ugotavljanja obsega posamezne družine, od pomoči katere je odvisen državljani tretje države ali oseba brez državljanstva, kot je navedeno v tej uredbi, bi morale države članice prepoznati, da je razširjeno sorodstvo lahko zadnja obrambna linija za posameznike, ki se za preživetje, psihološko podporo in čustveno podporo zanašajo izključno na družino.
- (17) Države članice bi morale imeti možnost, da se same odločijo, v zvezi s kom bodo izvedle postopek sprejema, med drugim ob upoštevanju sestave družine. Pri odločanju o tem bi morale spoštovati načelo enotnosti družine. Imeti bi morale možnost, da od državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva zahtevajo, da dokažejo obstoj družinskih vezi.
- (18) Pojem „nevarnost za javno zdravje“ se razume kot bolezen, ki lahko preraste v epidemijo, v smislu določb Mednarodnega zdravstvenega pravilnika Svetovne zdravstvene organizacije.
- (19) Postopek sprejema je sestavljen iz naslednjih faz: napotitve, kadar je ustrezno, identifikacije, registracije, ocene in odločitve o sprejemu ter v primeru preselitve odločitve o priznanju mednarodne zaščite ali, v primeru humanitarnega sprejema, odločitve o priznanju mednarodne zaščite ali humanitarnega statusa na podlagi nacionalnega prava.

- (20) Pozitivna odločitev glede sprejema pomeni, da država članica, ki je sprejela to odločitev, sprejme osebo, v zvezi s katero je bil izveden postopek sprejema za namene preselitve ali humanitarnega sprejema. Negativna odločitev glede sprejema pomeni, da zadevna država članica te osebe ne sprejme.
- (21) Pred priznanjem mednarodne zaščite bi bilo treba opraviti celovito oceno potreb državljana tretje države ali osebe brez državljanstva po mednarodni zaščiti.
- (22) V primeru nujnega sprejema bi bilo treba pospešiti oceno zahtev za sprejem, določenih na podlagi te uredbe. Nujni sprejem ne bi smel biti nujno povezan z območji ali tretjimi državami, iz katerih bo na podlagi te uredbe potekal sprejem. Vse države članice bi bilo treba spodbujati, naj ponudijo mesta za nujni sprejem.
- (23) Postopek sprejema bi bilo treba zaključiti čim prej, hkrati pa zagotoviti, da imajo države članice dovolj časa za ustrezno obravnavo vsakega primera. Države članice bi morale narediti vse, kar je mogoče, da bi zagotovile, da bi državljani tretje države ali oseba brez državljanstva, v zvezi s katero je bila sprejeta pozitivna odločitev glede sprejema, vstopil na njihovo ozemlje najpozneje v dvanajstih mesecih od datuma te odločitve.

- (24) Vse osebne podatke oseb, ki jim je priznana mednarodna zaščita ali nacionalni humanitarni status v skladu s to uredbo, bi bilo treba hraniti pet let od datuma registracije na nacionalni ravni. To petletno obdobje bi se moralo šteti za zadostno za namene postopka sprejema, saj bo večina takih oseb več let prebivala v Uniji in pridobila državljanstvo ene od držav članic. Glede na to, da bi bilo treba državljanom tretjih držav ali osebam brez državljanstva, ki jim je bil v treh letih pred sprejemom zavrnjen sprejem v državo članico, ker so obstajali utemeljeni razlogi, da predstavljajo nevarnost za skupnost, javni red, varnost ali javno zdravje države članice, ki obravnava spis o sprejemu, ali iz razloga, ker je bil v Schengenskem informacijskem sistemu ali nacionalni podatkovni zbirki države članice razpisan ukrep za potrebe zavrnitve vstopa, zavrniti sprejem na podlagi te uredbe, bi bilo treba njihove podatke hraniti tri leta od datuma sprejetja negativne odločitve glede sprejema. Glede na to, da se lahko državljanom tretjih držav, ki v treh letih pred sprejemom niso dali soglasja za sprejem v določeno državo članico ali so ga umaknili, sprejem zavrne pod pogoji iz te uredbe, bi bilo treba podatke hraniti tri leta od datuma prekinitve postopka. V določenih posebnih primerih, kadar ni potrebe, da bi podatke hranili tako dolgo, bi moral biti čas hrambe krajši. Osebne podatke, ki pripadajo državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva, bi bilo treba takoj in trajno izbrisati, ko ta oseba pridobi državljanstvo države članice.

- (25) Pravica, da se zaprosi za sprejem ali da država članica sprejem odobri, ne obstaja. Poleg tega države članice niso dolžne sprejeti osebe na podlagi te uredbe.
- (26) Osnovna oblika sprejema bi morala biti preselitev, če bi se bilo treba odzvati na specifične okoliščine, pa jo, kot je ustrezno, dopolnjujeta tudi humanitarni sprejem in nujni sprejem.
- (27) Cilj okvira Unije bi moral biti, da bi vse države članice prispevale k izvajanju načrta Unije ter okrepile prizadevanja na področju preselitev in humanitarnega sprejema, da bi tako bistveno pripomogle k zadovoljitvi globalnih potreb po preselitvi, tudi v nujnih primerih.
- (28) V ta namen bi moral Sklad za azil, migracije in vključevanje, vzpostavljen z Uredbo (EU) 2021/1147 Evropskega parlamenta in Sveta⁶, zagotavljati ciljno usmerjeno pomoč v obliki finančnih spodbud za vsako osebo, sprejeto v skladu z okvirom Unije, pa tudi za ukrepe za vzpostavitev ustrezne infrastrukture in storitve za izvajanje okvira Unije.

⁶ Uredba (EU) 2021/1147 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2021 o vzpostavitvi Sklada za azil, migracije in vključevanje (UL L 251, 15.7.2021, str. 1).

- (29) Agencija Evropske unije za azil (v nadaljnjem besedilu: Agencija za azil), ustanovljena z Uredbo (EU) 2021/2303 Evropskega parlamenta in Sveta⁷, bi morala v skladu s svojim mandatom državam članicam na njihovo zahtevo zagotoviti podporo pri izvajanju načrta Unije, tako da bi jim na primer pomagala pri izvajanju nekaterih delov postopka sprejema ter usklajevala tehnično sodelovanje med njimi in lajšala skupno uporabo infrastrukture.
- (30) Spodbujati bi bilo treba izmenjavo dobrih praks med akterji pri preselitvi in humanitarnem sprejemu v ustreznih forumih, tudi v okviru posvetovanj o preselitvi in dopolnilnih poteh.
- (31) Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje okvira Unije, bi bilo treba na Svet prenesti izvedbena pooblastila za pripravo in spreminjanje dvoletnega načrta Unije, v katerem bi bilo določeno skupno število oseb, ki naj bi bile sprejete, ter navedeno, kolikšen delež tega števila bi moral biti predviden za preselitev, humanitarni sprejem oziroma nujni sprejem, pa tudi podrobnosti o sodelovanju držav članic pri načrtu Unije in njihovih prispevkih k skupnemu številu oseb, ki naj bi bile sprejete, ter opis specifične skupine ali skupin oseb, za katere naj bi se načrt Unije uporabljal, in natančna opredelitev območij ali tretjih držav, iz katerih naj bi potekal sprejem.

⁷ Uredba (EU) 2021/2303 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2021 o Agenciji Evropske unije za azil in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 439/2010 (UL L 468, 30.12.2021, str. 1).

- (32) Prenos takih izvedbenih pooblastil na Svet je upravičen, ker se ta nanašajo na nacionalne izvršilne pristojnosti za sprejem državljanov tretjih oseb na ozemlje držav članic.
- (33) Spremembe načrta Unije, s katerimi naj bi se odzvali na nove okoliščine, bi lahko vključevale prerazporeditev obstoječih prispevkov ali nove prispevke za nova območja ali tretje države, pri čemer bi bilo treba dosledno upoštevati prostovoljne navedbe držav članic v okviru Odbora na visoki ravni za preselitev in humanitarni sprejem (v nadaljnjem besedilu: odbor na visoki ravni).
- (34) Navedena izvedbena pooblastila bi bilo treba izvajati, potem ko Komisija predloži predlog o skupnem številu oseb, ki naj bi bile sprejete, in natančno opredelitev območij ali tretjih držav, iz katerih naj bi potekal sprejem, pri čemer dosledno upošteva prostovoljne navedbe, ki so jih države članice navedle v okviru odbora na visoki ravni pred pripravo predloga. Komisija bi morala svoj predlog načrta Unije pripraviti v letu pred dvoletnim obdobjem, v katerem naj bi izvedli načrt Unije, hkrati z osnutkom letnega proračuna Unije. Komisija bi morala svoj predlog za spremembo načrta Unije pripraviti hkrati z ustreznim osnutkom spremembe proračuna, kadar je potrebno. Svet bi si moral prizadevati, da bi bil predlog sprejet v dveh mesecih.
- (35) Določbe o vsebini mednarodne zaščite iz pravnega reda na področju azila bi se morale uporabljati od trenutka, ko sprejeta oseba, ki ji je priznana mednarodna zaščita, prispe na ozemlje zadevne države članice, ali, kadar je mednarodna zaščita priznana po tem, ko zadevna oseba prispe na ozemlje države članice, od trenutka, ko se tej osebi prizna mednarodna zaščita.

- (36) Vključevanje sprejetih oseb v družbo v državi gostiteljici je pomembno za uspešen postopek sprejema. Sprejete osebe bi morale imeti enak dostop do ukrepov vključevanja kot drugi upravičenci do mednarodne zaščite v skladu z Uredbo (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta⁸⁺. Države članice bi morale imeti možnost, da zahtevajo sodelovanje pri takih ukrepih vključevanja le v primerih, ko so ti ukrepi enostavno dostopni, razpoložljivi in brezplačni. Države članice bi morale državljanom tretjih držav ali osebam brez državljanstva ponuditi tudi orientacijski program pred odhodom, kadar menijo, da je to izvedljivo. Tak program bi lahko vključeval informacije o njihovih pravicah in obveznostih, jezikovne tečaje ter informacije o socialnih, kulturnih in političnih razmerah v državi članici. Take informacije bi se lahko zagotovile tudi po vstopu na ozemlje zadevne države članice ali pa bi bile vključene v ukrepe vključevanja, ob upoštevanju posebne ranljivosti sprejete osebe. Države članice bi morale tudi imeti možnost, da organizirajo orientacijske programe po prihodu, prilagojene potrebam sprejetih oseb, da bi se tem osebam zagotovila pomoč predvsem pri učenju jezika države članice gostiteljice, izobraževanju in dostopu do trga dela, ob upoštevanju posebne ranljivosti teh oseb. V izvajanje takih programov bi bilo treba v čim večji meri vključiti zadevne organe in osebe, kot so lokalni organi in že sprejete osebe, na načine, ki jih določijo države članice.

⁸ Uredba (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite ter spremembi Direktive Sveta 2003/109/ES in razveljavitvi Direktive 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta (UL L, ..., ELI: ...).

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) ter v opombo vstavite številko, datum in sklic na UL za navedeno uredbo.

- (37) Vse osebe, ki so bile sprejete na podlagi te uredbe, tudi če jim je bil priznan humanitarni status v skladu z nacionalnim pravom, bi bilo treba odvracati od sekundarnega gibanja. Države članice bi morale v okviru prava in politike Unije učinkovito sodelovati in brez nepotrebnega odlašanja ponovno sprejeti osebe, ki so bile sprejete v skladu s to uredbo in se nahajajo v državi članici, v kateri nimajo pravice ostati.
- (38) Brez poseganja v pravico zaprositi za mednarodno zaščito lahko države članice v primeru humanitarnega sprejema sklenejo, da bodo na podlagi prve ocene na svoje ozemlje sprejele državljana tretje države ali osebo brez državljanstva ter ji priznale humanitarni status na podlagi nacionalnega prava.
- (39) Humanitarni status na podlagi nacionalnega prava bi moral zagotavljati pravice in dolžnosti enakovredne tistim iz členov 20 do 26 ter od 28 do 35 Uredbe (EU) .../...⁺, ki jih imajo upravičenci do subsidiarne zaščite. Takšen status bi bilo mogoče odvzeti le, če bi se po sprejetju odločitve o priznanju statusa pojavile nove okoliščine ali novi dokazi v zvezi z upravičenostjo zadevne osebe.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (40) V skladu z Uredbo (EU) .../...Evropskega parlamenta in Sveta⁹ in da bi celovito odražali prizadevanja vsake države članice bi bilo treba število državljanov tretjih držav, ki so jih države članice sprejele v okviru programov Unije in nacionalnih programov za preselitev ali humanitarni sprejem, upoštevati pri oceni splošnega stanja Unije kot del evropskega letnega poročila o migracijah in azilu.
- (41) Glede na strokovno znanje in izkušnje UNHCR v zvezi z olajševanjem različnih vrst sprejema oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, iz tretjih držav, v katere so bile razseljene, v države članice, ki so jih pripravljene sprejeti, bi moral imeti UNHCR še naprej ključno vlogo znotraj okvira Unije. Poleg UNHCR bi morale biti mogoče pozvati mednarodne akterje, kot je Mednarodna organizacija za migracije, naj državam članicam pomagajo pri izvajanju okvira Unije.

⁹ Uredba (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o upravljanju azila in migracij, spremembi uredb (EU) 2021/1147 in (EU) 2021/1060 ter razveljavitvi uredbe (EU) št. 604/2013 (UL L, ..., ELI: ...).

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) ter v opombo vstavite številko, datum in sklic na UL za navedeno uredbo.

- (42) Ustanoviti bi bilo treba odbor na visoki ravni za posvetovanje z deležniki o izvajanju okvira Unije. Odbor na visoki ravni bi moral Komisiji svetovati pri vprašanjih, povezanih z izvajanjem okvira Unije, tudi glede priporočenega števila oseb, ki naj bi bile sprejete, ter območij ali tretjih držav, iz katerih naj bi bile osebe sprejete, ob upoštevanju napovedi UNHCR glede globalnih potreb po preselitvi. Odbor na visoki ravni bi moral imeti možnost, da daje priporočila. Komisija bi morala pozvati države članice, naj na seji tega odbora na prostovoljni podlagi navedejo podrobnosti o svojem sodelovanju, vključno z vrsto sprejema in države, iz katerih naj bi potekal sprejem, ter svojem prispevku k skupnemu številu oseb, ki naj bi bile sprejete na podlagi načrta Unije.
- (43) Prizadevanja držav članic za preselitev in humanitarni sprejem v okviru te uredbe bi bilo treba podpreti z ustreznim financiranjem iz splošnega proračuna Unije. Da se omogoči pravilno in trajnostno delovanje okvira Unije, bi bilo treba spremeniti Uredbo (EU) 2021/1147.
- (44) Ta uredba ne vpliva na možnost držav članic, da sprejmejo ali izvajajo nacionalne programe za preselitev, na primer tako, da k skupnemu številu oseb, ki naj bi bile sprejete na podlagi načrta Unije, prispevajo dodatno število mest za sprejem.

- (45) Zagotoviti bi bilo treba dopolnjevanje s pobudami za preselitev in humanitarni sprejem, ki že potekajo znotraj okvira Unije.
- (46) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so priznana predvsem z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, zato bi jo bilo treba uporabljati v skladu s temi pravicami in načeli, predvsem kar zadeva pravice otroka, pravico do spoštovanja družinskega življenja in splošno načelo nediskriminacije.
- (47) Vsaka obdelava osebnih podatkov s strani organov držav članic v okviru te uredbe bi morala potekati v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰.
- (48) Vsaka obdelava osebnih podatkov s strani Agencije za azil v okviru te uredbe bi morala potekati v skladu z Uredbo (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta¹¹ in Uredbo (EU) 2021/2303, pri čemer bi bilo treba spoštovati načeli nujnosti in sorazmernosti.

¹⁰ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

¹¹ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

- (49) Ker cilja te uredbe, in sicer vzpostavitev okvira Unije, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega ali učinkov okvira Unije za preselitev lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (50) V skladu s členoma 1 in 2 ter členom 4a(1) Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU), in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola Irska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (51) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1
Predmet urejanja

1. V tej uredbi:
- (a) je določen okvir Unije za preselitev in humanitarni sprejem (v nadaljnjem besedilu: okvir Unije) državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva na ozemlje držav članic z namenom, da se jim v skladu s to uredbo prizna:
 - (i) mednarodna zaščita ali
 - (ii) humanitarni status na podlagi nacionalnega prava, ki podeljuje pravice in obveznosti, enakovredne tistim iz členov 20 do 26 ter 28 do 35 Uredbe (EU) .../...⁺ za upravičence do subsidiarne zaščite in
 - (b) so določena pravila za sprejem, v okviru preselitve ali humanitarnega sprejema, državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva na ozemlje držav članic z namenom izvajanja te uredbe.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

2. Ta uredba državljanom tretjih držav ali osebam brez državljanstva ne daje pravice, da zaprosijo za sprejem ali da so sprejete na ozemlje države članice.
3. Ta uredba držav članic ne obvezuje, da sprejmejo določenega državljana tretje države ali osebo brez državljanstva.
4. Države članice prostovoljno prispevajo k načrtu Unije za preselitev in humanitarni sprejem (v nadaljnjem besedilu: načrt Unije) iz člena 8. Navedbe držav članic v okviru Odbora na visoki ravni za preselitev in humanitarni sprejem, ustanovljenega na podlagi člena 11, glede podrobnosti o njihovem sodelovanju, vključno z vrsto sprejema in območja ali tretje države, iz katerih naj bi potekal sprejem, ter njihovem prispevku k skupnemu številu oseb, ki naj bi bile sprejete na podlagi načrta Unije, so prostovoljne.

Člen 2
Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „preselitev“ pomeni sprejem na ozemlje države članice – na podlagi napotitve Visokega komisariata Združenih narodov za begunce (UNHCR) – državljana tretje države ali osebe brez državljanstva iz tretje države, v katero je bila ta oseba razseljena, in sicer osebe:
 - (a) ki izpolnjuje pogoje za sprejem na podlagi člena 5(1);
 - (b) za katero niso podani razlogi za zavrnitev iz člena 6 in
 - (c) ki se ji prizna mednarodna zaščita v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom ter ima dostop do trajne rešitve;
- (2) „mednarodna zaščita“ pomeni mednarodno zaščito, kakor je opredeljena v členu 3, točka 3, Uredbe (EU).../...⁺;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (3) „humanitarni sprejem“ pomeni sprejem na ozemlje države članice – na podlagi napotitve Agencije Evropske unije za azil (v nadaljnjem besedilu: Agencija za azil), UNHCR, ali drugega ustreznega mednarodnega organa, kadar to zahteva država članica – državljana tretje države ali osebe brez državljanstva iz tretje države, v katero je bila ta oseba prisilno razseljena, in ko vsaj na podlagi prve ocene gre za osebo:
- (a) ki izpolnjuje pogoje za sprejem na podlagi člena 5(2);
 - (b) za katero niso podani razlogi za zavrnitev iz člena 6 in
 - (c) ki se ji prizna mednarodna zaščita v skladu s členom 9(17) te uredbe ali humanitarni status na podlagi nacionalnega prava, v okviru katerega so določene pravice in obveznosti, enakovredne tistim iz členov od 20 do 26 in od 28 do 35 Uredbe (EU) .../...⁺, ki jih imajo upravičenci do subsidiarne zaščite;
- (4) „nujni sprejem“ pomeni sprejem s preselitvijo ali humanitarnim sprejemom oseb, ki nujno potrebujejo pravno ali fizično zaščito ali takojšnjo zdravstveno oskrbo.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

Člen 3

Okvir Unije za preselitev in humanitarni sprejem

Okvir Unije:

- (a) zagotavlja zakonit in varen prihod državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, ki so upravičene do sprejema in za katere niso podani razlogi za zavrnitev na podlagi te uredbe, na ozemlje držav članic, da bi jim priznali mednarodno zaščito v skladu s to uredbo ali humanitarni status na podlagi nacionalnega prava iz člena 2, točka 3(c), ter vse države članice spodbuja, da okrepijo prizadevanja v ta namen;
- (b) prispeva k povečanju prispevka Unije k mednarodnim pobudam za preselitev in humanitarni sprejem, s čimer bi povečali skupno število razpoložljivih mest za preselitev in humanitarni sprejem;
- (c) prispeva h krepitvi partnerstva Unije s tretjimi državami na območjih, na katera je bilo prisilno razseljenih veliko oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito.

Člen 4

Določitev območij ali tretjih držav, iz katerih naj bi potekala preselitev ali humanitarni sprejem Unije

Območja ali tretje države, iz katerih se opravi preselitev ali humanitarni sprejem Unije, se določijo predvsem na podlagi:

- (a) napovedi UNHCR glede globalnih potreb po preselitvi;
- (b) možnosti za izboljšanje okolja zaščite in povečanje območja zaščite v tretjih državah;
- (c) obsega in vsebine zavez, ki si jih v zvezi s preselitvijo ali humanitarnim sprejemom zadajo tretje države, da bi skupaj prispevali k zadovoljitvi UNHCR globalnih potreb po preselitvi.

Člen 5

Upravičenost do sprejema

1. Za namene preselitve so do sprejema upravičeni naslednji državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, če spadajo tudi v vsaj eno od kategorij iz odstavka 3, točka (a):
 - (a) državljani tretjih držav, ki se zaradi utemeljenega strahu pred preganjanjem zaradi rasne, verske ali nacionalne pripadnosti, političnega prepričanja ali pripadnosti določeni družbeni skupini, kakor je opredeljeno v členu 10 Uredbe (EU) .../...⁺, nahajajo zunaj države, katere državljani so, in ne morejo ali zaradi tega strahu nočejo izkoristiti zaščite navedene države, ali osebe brez državljanstva, ki se nahajajo zunaj države prejšnjega običajnega prebivališča zaradi enakih razlogov in se ne morejo ali se zaradi tega strahu nočejo vrniti v to državo, ali
 - (b) državljani tretjih držav, ki se nahajajo zunaj države, katere državljani so, ali osebe brez državljanstva, ki se nahajajo zunaj države prejšnjega običajnega prebivališča, v zvezi s katerimi je bilo izkazano, da obstajajo utemeljeni razlogi za prepričanje, da bi se, če bi se vrnili v izvorno državo ali, v primeru oseb brez državljanstva, v državo prejšnjega običajnega prebivališča, soočili z utemeljenim tveganjem, da utrpijo resno škodo, kakor je opredeljena v členu 15 Uredbe (EU) .../...⁺, in ne morejo ali zaradi takega tveganja nočejo izkoristiti zaščite navedene države.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

Za osebe, ki iz kakršnih koli razlogov niso več pod zaščito ali ne prejemajo več pomoči organov ali agencij ZN, z izjemo UNHCR, ne da bi bil njihov položaj dokončno urejen skladno z ustreznimi resolucijami, ki jih je sprejela Generalna skupščina ZN, se šteje, da izpolnjujejo merila upravičenosti iz tega odstavka.

2. Za namene humanitarnega sprejema so do sprejema upravičeni naslednji državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, če vsaj na podlagi prve ocene spadajo tudi v vsaj eno od kategorij iz odstavka 3:
 - (a) državljani tretjih držav, ki se zaradi utemeljenega strahu pred preganjanjem zaradi rasne, verske ali nacionalne pripadnosti, političnega prepričanja ali pripadnosti določeni družbeni skupini, kakor je opredeljeno v členu 10 Uredbe (EU) .../...⁺, nahajajo zunaj države, katere državljani so, in ne morejo ali zaradi tega strahu nočejo izkoristiti zaščite navedene države, ali osebe brez državljanstva, ki se nahajajo zunaj države prejšnjega običajnega prebivališča zaradi enakih razlogov, in se ne morejo ali se zaradi tega strahu nočejo vrniti v navedeno državo; ali

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (b) državljani tretjih držav, ki se nahajajo zunaj države, katere državljani so, ali osebe brez državljanstva, ki se nahajajo zunaj države prejšnjega običajnega prebivališča, v zvezi s katerimi je bilo izkazano, da obstajajo utemeljeni razlogi za prepričanje, da bi se, če bi se vrnili v izvorno državo ali, v primeru oseb brez državljanstva, državo prejšnjega običajnega prebivališča, soočili z utemeljenim tveganjem, da utrpijo resno škodo, kakor je opredeljena v členu 15 Uredbe (EU) .../...⁺, in ne morejo ali zaradi takega tveganja nočejo izkoristiti zaščite navedene države.

Za osebe, ki iz kakršnih koli razlogov niso več pod zaščito ali ne prejemajo več pomoči organov ali agencij ZN, z izjemo UNHCR, ne da bi bil njihov položaj dokončno urejen skladno z ustreznimi resolucijami, ki jih je sprejela Generalna skupščina ZN, se šteje, da izpolnjujejo merila upravičenosti iz tega odstavka.

- 3. Da bi bil na podlagi tega člena upravičen do sprejema, mora državljan tretje države ali oseba brez državljanstva spadati tudi v vsaj eno od naslednjih kategorij:

- (a) ranljive osebe, in sicer:
 - (i) ogrožene ženske in dekleta;
 - (ii) mladoletniki, tudi mladoletniki brez spremstva;
 - (iii) osebe, ki so preživele nasilje ali mučenje, tudi zaradi spola ali spolne usmerjenosti;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (iv) osebe, ki potrebujejo pravno in/ali fizično zaščito, med drugim zaščito pred vračanjem;
 - (v) osebe z zdravstvenimi potrebami, tudi kadar zdravljenje, ki bi jim lahko rešilo življenje, v državi, v katero so bili prisilno razseljeni, ni na voljo;
 - (vi) invalidi;
 - (vii) osebe brez drugih možnosti za trajno rešitev v bližnji prihodnosti, predvsem osebe, ki so v dolgotrajnem begunstvu;
- (b) v primeru humanitarnega sprejema družinski člani iz odstavka 4 državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, ki zakonito prebivajo v državi članici, ali državljanov Unije.

4. Da bi zagotovili enotnost družine, so do sprejema upravičeni tudi naslednji družinski člani državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva:

- (a) zakonec ali zunajzakonski partner v trajnem razmerju, kadar so v skladu s pravom ali prakso zadevne države članice v okviru njenega prava o državljanih tretjih držav ali osebah brez državljanstva neporočeni pari obravnavani na primerljiv način kot poročeni pari;

- (b) mladoletni otroci, če so neporočeni ter ne glede na to, ali so bili rojeni v zakonski ali zunajzakonski skupnosti ali posvojeni ali priznani, kakor je opredeljeno v nacionalnem pravu;
- (c) oče, mati ali druga odrasla oseba, ki je v skladu s pravom ali prakso zadevne države članice odgovorna za neporočeno mladoletno osebo;
- (d) sorojenci;
- (e) državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, ki so odvisni od pomoči svojega otroka, starša ali drugega družinskega člana zaradi nosečnosti, novorojenega otroka, resne duševne ali fizične bolezni, hude invalidnosti ali starosti, pod pogojem, da so družinske vezi obstajale že v izvorni državi, da je otrok, starš ali drugi družinski član sposoben skrbeti za vzdrževano osebo in da zadevne osebe to željo pisno izrazijo.

Pri uporabi tega odstavka države članice ustrezno upoštevajo največjo otrokovo korist. Če je državljan tretje države ali oseba brez državljanstva poročen mladoletnik, vendar ga zakonec ne spremlja, se lahko domneva, da je v največjo korist mladoletnika življenje s svojo matično družino.

Člen 6
Razlogi za zavrnitev sprejema

1. Na podlagi te uredbe se zavrne sprejem naslednjih državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva:
 - (a) oseb, ki so jim pristojni organi države, v kateri so pridobile prebivališče, priznali pravice in dolžnosti, ki izhajajo iz državljanstva te države, ali enakovredne pravice in dolžnosti;
 - (b) oseb, v zvezi s katerimi obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da so:
 - (i) storile kaznivo dejanje zoper mir, vojno hudodelstvo ali kaznivo dejanje zoper človečnost, kakor so opredeljeni v mednarodnih instrumentih, ki določajo taka kazniva dejanja;
 - (ii) storile hudo kaznivo dejanje;
 - (iii) storile dejanja, ki so v nasprotju z nameni in načeli Združenih narodov, določenimi v preambuli ter členih 1 in 2 Ustanovne listine ZN;
 - (c) oseb, v zvezi s katerimi obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da predstavljajo nevarnost za skupnost, javni red, varnost ali javno zdravje države članice, ki obravnava spis o sprejemu;

- (d) oseb, v zvezi s katerimi je bil v Schengenskem informacijskem sistemu ali nacionalni podatkovni zbirki ene od držav članic razpisan ukrep zaradi zavrnitve vstopa;
- (e) oseb, ki jim je bila na podlagi nacionalnega prava priznana mednarodna zaščita ali humanitarni status iz člena 2, točka 3(c);
- (f) oseb, ki jim je država članica v treh letih pred sprejemom zavrnila sprejem na podlagi točke (c) ali (d) tega pododstavka.

Točka (b) prvega pododstavka se uporablja tudi za osebe, ki napeljujejo k izvrševanju tam navedenih kaznivih dejanj ali dejanj ali pri njih kako drugače sodelujejo.

2. Zavrne se lahko sprejem naslednjih državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva:

- (a) oseb, ki v treh letih pred sprejemom niso dale soglasja k sprejemu v določeni državi članici ali so ga umaknile, kot je navedeno v členu 7, če so bile obveščene o posledicah umika soglasja v skladu s členom 9(4), točka (b);
- (b) oseb, ki so storile eno ali več kaznivih dejanj zunaj področja uporabe odstavka 1, prvi pododstavek, točka (b), za katera bi bila, če bi bila storjena v zadevni državi članici, ki obravnava spis o sprejemu, zagrožena najvišja kazen najmanj enega leta zapora, razen če bi glede na pravo države članice, ki obravnava spis o sprejemu, kazenski pregon ali izvršitev kazni zastarala ali če bi bila, v primeru obsodbe za takšno kaznivo dejanje, obsodba izbrisana iz nacionalne kazenske evidence;

- (c) oseb, ki zavračajo sodelovanje v orientacijskem programu pred odhodom iz člena 9(22);
 - (d) oseb, ki jim država članica ne more zagotoviti zadostne podpore, ki jo potrebujejo zaradi svoje ranljivosti.
3. Razlogi iz tega člena veljajo, če se uporabljajo brez diskriminacije na podlagi med drugim spola, rase, barve kože, etničnega ali socialnega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega mnjenja, pripadnosti narodnostni manjšini, premoženja, rojstva, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti.

Člen 7

Soglasje

1. Postopek sprejema iz člena 9 se uporablja za državljane tretjih držav ali osebe brez državljanstva, ki so dali soglasje k sprejemu in soglasja niso naknadno umaknili, vključno z odklonitvijo sprejema v določeni državi članici.

2. Kadar državljan tretje države ali oseba brez državljanstva ne zagotovi razpoložljivih podatkov ali informacij, ki so bistveni za izvedbo postopka iz člena 9(3), ali ne pride na osebni razgovor iz člena 9(6), se lahko šteje, da je ta oseba implicitno umaknila soglasje k sprejemu, kot je navedeno v odstavku 1 tega člena, razen če oseba ni bila obveščena v skladu s členom 9(4), če izpolni obveznosti v razumnem roku ali če lahko dokaže, da podatkov ali informacij ni predložila oziroma na osebni razgovor ni prišla zaradi okoliščin, na katere ni mogla vplivati.

Člen 8

Načrt Unije za preselitev in humanitarni sprejem

1. Svet na predlog Komisije z izvedbenim aktom sprejme dvoletni načrt Unije za preselitev in humanitarni sprejem (načrt Unije) v letu pred dvoletnim obdobjem, v katerem naj bi bil načrt izveden.

Komisija o predlaganem osnutku načrta Unije brez odlašanja obvesti Evropski parlament, Svet pa Evropski parlament redno obvešča o napredku pri sprejemanju načrta Unije.

Svet brez odlašanja obvesti Evropski parlament in Komisijo o končnem osnutku načrta Unije. Svet načrt Unije po njegovem sprejetju brez odlašanja posreduje Evropskemu parlamentu.

2. Svet in Komisija pri izvajanju tega člena ustrezno upoštevata izid sestankov Odbora na visoki ravni za preselitev in humanitarni sprejem, ustanovljenega na podlagi člena 11, in napoved UNHCR glede globalnih potreb po preselitvi.
3. Načrt Unije vključuje:
 - (a) skupno število oseb, ki naj bi bile sprejete na ozemlje držav članic, pri čemer se navede delež oseb, ki so predvidene za preselitev, humanitarni sprejem oziroma nujni sprejem, pri čemer delež oseb, ki bodo preseljene, ni manjši od približno 60 % skupnega števila oseb, ki naj bi bile sprejete;
 - (b) podrobnosti o sodelovanju držav članic in njihovih prispevkih k skupnemu številu oseb, ki naj bi bile sprejete, in deležu oseb, ki so predvidene za preselitev, humanitarni sprejem oziroma nujni sprejem v skladu s točko (a) tega odstavka, pri čemer se dosledno upoštevajo navedbe držav članic v okviru Odbora na visoki ravni za preselitev in humanitarni sprejem, ustanovljenega na podlagi člena 11;
 - (c) natančno opredelitev območij ali tretjih držav, iz katerih naj bi na podlagi člena 4 potekala preselitev ali humanitarni sprejem.

4. Načrt Unije lahko, kadar je potrebno, vključuje:
 - (a) opis posebne skupine ali skupin državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, za katere naj se uporablja načrt Unije;
 - (b) dogovore o usklajevanju in praktičnem sodelovanju na lokalni ravni med državami članicami ob podpori Agencije za azil v skladu s členom 10 ter s tretjimi državami, UNHCR in drugimi ustreznimi partnerji.
5. Nujni sprejem se uporablja ne glede na območja ali tretje države, iz katerih naj bi potekala preselitev ali humanitarni sprejem.
6. Svet na predlog Komisije, kadar je potrebno, spremeni načrt Unije, na primer tako, da doda območja ali tretje države na seznam tistih, iz katerih naj bi potekal sprejem na podlagi člena 4, če je to potrebno zaradi novih okoliščin, kot je nepričakovana humanitarna kriza zunaj območij ali tretjih držav iz načrta Unije.

Člen 9

Postopek sprejema

1. V primeru preselitve države članice za namene izvajanja načrta Unije zaprosijo UNHCR, naj jim napoti državljane tretjih držav ali osebe brez državljanstva.

V primeru humanitarnega sprejema lahko države članice za namene izvajanja načrta Unije zaprosijo Agencijo za azil, UNHCR ali drug ustrezeni mednarodni organ, naj jim napoti državljane tretjih držav ali osebe brez državljanstva.

2. Država članica oceni, ali državljani tretje države ali oseba brez državljanstva iz odstavka 1 spada na področje uporabe načrta Unije.

Država članica lahko da prednost državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva:

- (a) z družinskimi vezmi z državljani tretjih držav ali osebami brez državljanstva, ki zakonito prebivajo v državi članici, ali z državljani Unije;
 - (b) z dokazanimi družbenimi vezmi ali drugimi značilnostmi, ki lahko olajšajo vključevanje v državi članici, ki vodi postopek sprejema, vključno z ustreznim znanjem jezikov ali prejšnjim prebivališčem v zadevni državi članici;
 - (c) s posebnimi potrebami po zaščiti ali z ranljivostmi.
3. Država članica po identifikaciji državljana tretje države ali osebe brez državljanstva, ki spada na področje uporabe načrta Unije in v zvezi s katero namerava izvesti postopek sprejema, registrira naslednje informacije v zvezi s to osebo:
 - (a) ime državljana tretje države ali osebe brez državljanstva, datum rojstva, spol in državljanstvo;

- (b) vrsto in številko katerega koli osebnega dokumenta ali potne listine državljana tretje države ali osebe brez državljanstva, in
- (c) datum in kraj registracije ter organ registracije.

Ob registraciji se lahko zberejo dodatni podatki, potrebni za izvajanje odstavkov 6 in 9.

4. Države članice informirajo državljane tretjih držav ali osebe brez državljanstva, v zvezi s katerimi vodijo postopek sprejema, o:

- (a) ciljih in različnih fazah postopka sprejema;
- (b) posledicah umika soglasja iz člena 7 in zavrnitve sodelovanja v katerem koli orientacijskem programu pred odhodom iz odstavka 22 tega člena.

5. Države članice državljanom tretjih držav ali osebam brez državljanstva, v zvezi s katerimi vodijo postopek sprejema, v času zbiranja osebnih podatkov pisno in, kadar je potrebno, ustno zagotovijo informacije, ki jih morajo zagotoviti na podlagi Uredbe (EU) 2016/679. Te informacije zagotovijo v jedrnatih, preglednih, razumljivih in enostavno dostopnih oblikah, z uporabo jasnega in preprostega jezika, prilagojenega potrebam mladoletnikov in oseb s posebnimi potrebami, ter v jeziku, ki ga državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva razumejo ali za katerega se upravičeno domneva, da ga razumejo.

6. Države članice ocenijo, ali državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, v zvezi s katerimi vodijo postopek sprejema, izpolnjujejo merila upravičenosti iz člena 5 in zanje niso podani razlogi za zavrnitev iz člena 6.

Države članice to ocenijo zlasti na podlagi dokumentarnih dokazil, kadar je ustrezno, tudi na podlagi informacij UNHCR o tem, ali državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva izpolnjujejo pogoje za status begunca, na podlagi osebnega razgovora ali kombinacije obojega.

7. V primeru preselitve države članice zahtevajo, naj UNHCR opravi celovito oceno, ali državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, v zvezi s katerimi se izvaja postopek sprejema:
- (a) spadajo na področje uporabe načrta Unije;
 - (b) spadajo v eno od kategorij ranljivosti iz člena 5(3), točka (a), ali imajo družinske vezi iz člena 5(4), in razloge za tako oceno;
 - (c) izpolnjujejo merila za status begunca v smislu člena 1 Ženevske konvencije.

Države članice lahko zahtevajo, da se upoštevajo merila iz odstavka 2, drugi pododstavek.

8. V primeru humanitarnega sprejema lahko države članice zahtevajo, naj UNHCR opravi oceno, ali državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, ki jih je v te države članice napotil UNHCR:
- (a) izpolnjujejo merila za status begunca v smislu člena 1 Ženevske konvencije;
 - (b) spadajo v eno od kategorij ranljivosti iz člena 5(3), točka (a), ali imajo družinske vezi iz člena 5(3), točka (b).

Države članice lahko zahtevajo, da se upoštevajo merila iz odstavka 2, drugi pododstavek.

9. Države članice sprejmejo odločitev glede sprejema državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva na podlagi ocene iz odstavka 6 čim prej, najpozneje pa v sedmih mesecih od datuma registracije. Države članice lahko ta rok podaljšajo za največ tri mesece v primeru zapletenih dejanskih ali pravnih vprašanj.
10. V primeru nujnega sprejema države članice čim prej sprejmejo odločitev, pri čemer si prizadevajo to storiti najpozneje v enem mesecu od datuma registracije.

11. Države članice ustavijo postopek sprejema, pri katerem so državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva umaknili soglasje, kot je navedeno v členu 7.

Država članica lahko ustavi postopek sprejema v naslednjih okoliščinah:

- (a) kadar ugotovi, da skupno število sprejetih državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva presega njen prispevek, določen v načrtu Unije;
- (b) kadar sklene dati prednost državljanom tretjih držav ali osebam brez državljanstva v skladu z odstavkom 2, točka (c);
- (c) kadar ugotovi, da zaradi razlogov, na katere ne more vplivati, ne more spoštovati rokov iz odstavka 9.

Ob upoštevanju poglavja V Uredbe (EU) 2016/679 se razlog za ustavitev postopka sporoči UNHCR, kadar je to potrebno, da ta lahko opravi svoje naloge, povezane z napotitvijo državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva državam članicam ali tretjim državam v skladu s to uredbo ali svojim mandatom, razen če je to v nasprotju s prevladujočim javnim interesom.

12. Države članice hranijo podatke o osebah, katerim priznajo mednarodno zaščito ali humanitarni status na podlagi nacionalnega prava v skladu s to uredbo pet let od datuma registracije. V primeru oseb, ki jim je bil sprejem zavrnjen na podlagi katerega koli od razlogov iz člena 6(1), prvi pododstavek, točka (f), se taki podatki hranijo tri leta od datuma, ko je bila sprejeta negativna odločitev glede sprejema.

Po izteku zadevnega obdobja države članice podatke izbrišejo. Države članice pred iztekom navedenega obdobja izbrišejo podatke, ki se nanašajo na osebo, ki je pridobila državljanstvo katere od držav članic, in sicer takoj, ko ugotovijo, da je zadevna oseba pridobila takšno državljanstvo.

Kadar država članica ustavi postopek sprejema na podlagi odstavka 11, prvi pododstavek, podatke o zadevni osebi hrani tri leta od dneva ustavitve tega postopka. Kadar država članica ustavi postopek sprejema na podlagi odstavka 11, drugi pododstavek, podatke o zadevni osebi izbriše na dan ustavitve tega postopka.

13. Kadar je odločitev države članice na podlagi odstavka 9 negativna, se zadevni državljani tretje države ali oseba brez državljanstva v to državo članico ne sprejme.

Ob upoštevanju poglavja V Uredbe (EU) 2016/679 se razlog za negativno odločitev sporoči UNHCR, kadar je to potrebno, da ta lahko opravi svoje naloge, povezane z napotitvijo državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva državam članicam ali tretjim državam v skladu s to uredbo ali svojim mandatom, razen če je to v nasprotju s prevladujočim javnim interesom.

Vsaka država članica, ki je sprejela negativno odločitev, kot je navedeno v prvem pododstavku, lahko zahteva, da se druga država članica, ki obravnava spis o sprejemu, z njo posvetuje.

14. Kadar je odločitev države članice na podlagi odstavka 9 pozitivna, se odstavki 15 do 22 uporabljajo pred vstopom zadevne osebe na njeno ozemlje ali po njem.
15. Na podlagi odstavka 14 tega člena, država članica iz navedenega odstavka sprejme odločitev o priznanju statusa begunca, kadar zadevni državljani tretje države ali oseba brez državljanstva izpolnjuje merila za status begunca, ali o priznanju statusa subsidiarne zaščite, kadar je zadevni državljani tretje države ali oseba brez državljanstva upravičena do subsidiarne zaščite.

Taka odločitev ima enak učinek kot odločitev o priznanju statusa begunca ali statusa subsidiarne zaščite iz členov 13 ali 18 Uredbe (EU) .../...⁺, po tem ko zadevna oseba vstopi na ozemlje države članice.

Države članice lahko izdajo stalna ali neomejena dovoljenja za prebivanje pod milejšimi pogoji v skladu s členom 13 Direktive Sveta 2003/109/ES¹².

16. Na podlagi odstavka 14 tega člena, država članica iz navedenega odstavka sprejme odločitev o izdaji dovoljenja za prebivanje v primeru družinskega člana zadevnega državljan tretje države ali osebe brez državljanstva na podlagi člena 5(4), ki kot posameznik ne izpolnjuje pogojev za mednarodno zaščito.

Taka odločitev ima enak učinek kot odločitev o izdaji dovoljenja za prebivanje iz člena 23(1) Uredbe (EU) .../...⁺, po tem ko zadevna oseba vstopi na ozemlje države članice.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

¹² Direktiva Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L 16, 23.1.2004, str. 44)

17. Na podlagi odstavka 14 tega člena, lahko država članica iz navedenega odstavka v primeru humanitarnega sprejema prizna mednarodno zaščito ali, brez poseganja v pravico do prošnje za mednarodno zaščito, humanitarni status na podlagi nacionalnega prava, ki predvideva pravice in obveznosti, enakovredne tistim iz členov 20 do 26 in 28 do 38 Uredbe (EU) .../...⁺ za upravičence do subsidiarne zaščite.

Taka odločitev začne veljati, potem ko zadevna oseba vstopi na ozemlje države članice.

18. Na podlagi odstavka 14 tega člena, država članica iz navedenega odstavka sprejme odločitev o izdaji dovoljenja za prebivanje v primeru družinskega člana zadevnega državljan tretje države ali osebe brez državljanstva na podlagi člena 5(4), ki kot posameznik ne izpolnjuje pogojev za mednarodno zaščito ali humanitarni status na podlagi nacionalnega prava, kot je navedeno v členu 2, točka 3(c).

Taka odločitev ima enak učinek kot odločitev o izdaji dovoljenja za prebivanje iz člena 23(1) Uredbe (EU) .../...⁺, potem ko zadevna oseba vstopi na ozemlje države članice;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

19. Na podlagi odstavka 14 tega člena, država članica iz navedenega odstavka ali ustrezní partner v imenu države članice v skladu s členom 10(3) obvesti državljane tretjih držav ali osebe brez državljanstva o kateri koli odločitvi na podlagi odstavkov 15 in 17 tega člena.

Kadar je bila taka odločitev sprejeta, preden je zadevna oseba vstopila na ozemlje države članice, se lahko to obvestilo izda po vstopu.

20. Na podlagi odstavka 14 tega člena, si država članica iz navedenega odstavka po najboljših močeh prizadeva, da bi bil vstop na njeno ozemlje zagotovljen čim prej, najpozneje pa v dvanajstih mesecih po sprejetju odločitve.

V primeru nujnega sprejema država članica zagotovi hitro premestitev državljana tretje države ali osebe brez državljanstva po datumu pozitivne odločitve na podlagi odstavka 9.

21. Na podlagi odstavka 14 tega člena, država članica iz navedenega odstavka po potrebi ponudi organizacijo potovanja, vključno z zdravniškimi pregledi pred potovanjem, ter zagotovi brezplačen prevoz do svojega ozemlja, po potrebi vključno s pospešitvijo postopkov izstopa iz tretje države, iz katere se zadevni državljan tretje države ali zadevna oseba brez državljanstva sprejme.

Kadar država članica organizira potovanje na podlagi prvega pododstavka, upošteva posebne potrebe zadevnih oseb, kar zadeva njihove morebitne ranljivosti.

22. Na podlagi odstavka 14 tega člena, država članica iz navedenega odstavka, kadar je izvedljivo, zadevnim državljanom tretjih držav ali osebam brez državljanstva ponudi orientacijske programe pred odhodom, ki so brezplačni in enostavno dostopni ter lahko vključujejo informacije o njihovih pravicah in obveznostih, jezikovne tečaje ter informacije o družbenih, kulturnih in političnih razmerah države članice.

Kadar takih orientacijskih programov ni mogoče zagotoviti, države članice državljanom tretjih držav ali osebam brez državljanstva zagotovijo vsaj informacije o njihovih pravicah in obveznostih.

23. Osebni podatki, ki jih država članica obdeluje na podlagi tega člena, se v nobenem drugem primeru, razen v primerih, določenih v tem členu, ne posredujejo ali dajo na voljo nobeni tretji državi, mednarodnemu organu ali zasebnemu subjektu s sedežem v Uniji ali v tretji državi.

24. Države članice posredujejo podatke o osebah, ki so zajete s to uredbo, v skladu s členom 18 Uredbe (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta¹³⁺.
25. Države članice v nobeni fazi postopka ne smejo diskriminirati oseb na podlagi spola, rase, barve kože, etničnega ali socialnega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega mnjenja, pripadnosti narodnostni manjšini, premoženja, rojstva, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti.

¹³ Uredba EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi sistema Eurodac za primerjavo biometričnih podatkov za učinkovito uporabo uredb (EU) .../...⁺ in (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktive Sveta 2001/55/ES in za ugotavljanje istovetnosti nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva, o zahtevah organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj držav članic in Europolu za primerjavo s podatki iz sistema Eurodac za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, o spremembi uredb (EU) 2018/1240 in (EU) 2019/818 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 603/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L ..., ELI: ...).

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) in vstavite številko, datum in sklic na UL navedene uredbe v opombo.

Člen 10

Operativno sodelovanje

1. Države članice za lažje izvajanje načrta Unije imenujejo nacionalne kontaktne točke in se lahko odločijo za imenovanje uradnikov za zvezo v tretjih državah.
2. Agencija za azil lahko podpira države članice na njihovo zahtevo v skladu s členom 9(1) te uredbe ali kadar je tako določeno v načrtu Unije v skladu s členom 8(4), točka (b), te uredbe. Ta podpora lahko vključuje usklajevanje tehničnega sodelovanja med državami članicami, pomoč državam članicam pri izvajanju načrta Unije, usposabljanje osebja, ki vodi postopke sprejema, zagotavljanje informacij državljanom tretjih držav ali osebam brez državljanstva, kot je določeno v členu 9(4), (5) in (25) te uredbe, spodbujanje skupne uporabe infrastrukture ter pomoč državam članicam pri sodelovanju s tretjimi državami zaradi vodenja postopkov sprejema na podlagi Uredbe (EU) 2021/2303.

Agencija za azil lahko tudi usklajuje izmenjavo dobrih praks med državami članicami v zvezi z izvajanjem te uredbe in vključevanjem preseljenih oseb v družbo v državi gostiteljici.

3. Državam članicam lahko pri izvajanju načrta Unije in zlasti pri obveščanju zadevnih državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva o odločitvah, ki jih države članice sprejmejo v skladu s členom 9(15) in (17), ter pri izvajanju orientacijskih programov pred odhodom, opravljanju zdravniških pregledov pred potovanjem, organizaciji potovanja in drugih praktičnih ureditvah, na njihovo zahtevo ali v skladu z dogovori o usklajevanju in praktičnem sodelovanju na lokalni ravni za načrt Unije, vzpostavljenimi na podlagi člena 8(4), točka (b), pomagajo ustrezni partnerji.

Člen 11

Odbor na visoki ravni za preselitev in humanitarni sprejem

1. Ustanovi se Odbor na visoki ravni za preselitev in humanitarni sprejem (v nadaljnjem besedilu: odbor na visoki ravni). Sestavljajo ga predstavniki Evropskega parlamenta, Sveta, Komisije in držav članic.

Agencija za azil, UNHCR in Mednarodna organizacija za migracije se povabijo na sestanke odbora na visoki ravni.

Druge zadevne organizacije, tudi organizacije civilne družbe, se lahko povabijo na sestanke odbora na visoki ravni, če zadevajo njihovo strokovno področje.

Predstavniki Islandije, Lihtenštajna, Norveške in Švice se povabijo na sestanke odbora na visoki ravni, če so navedene države izrazile namen, da se pridružijo izvajanju načrta Unije.

2. Odboru na visoki ravni predseduje Komisija. Sestane se vsaj enkrat letno in po potrebi na povabilo Komisije ali na zahtevo države članice ali Evropskega parlamenta.
3. Odbor na visoki ravni svetuje Komisiji pri vprašanjih, povezanih z izvajanjem okvira Unije, tudi glede priporočenega števila oseb, ki naj bi bile sprejete, ter območij ali tretjih držav, iz katerih naj bi potekal sprejem, ob upoštevanju napovedi UNHCR glede globalnih potreb po preselitvi. Lahko daje priporočila.

Komisija objavi zapisnike sestankov odbora na visoki ravni, razen če bi takšna objava oslabil varstvo javnega ali zasebnega interesa, kot je določeno v členu 4 Uredbe (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁴.

4. Komisija se posvetuje z odborom na visoki ravni in upošteva izid njegovih sestankov glede vprašanj, povezanih z izvajanjem okvira Unije.

¹⁴ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

5. Komisija v skladu z izidom srečanj odbora na visoki ravni na podlagi tega člena pozove države članice, naj navedejo podrobnosti o njihovem sodelovanju in prispevku na prostovoljni osnovi k skupnemu številu oseb, ki naj bi bile sprejete, vključno z vrsto sprejema in območji ali tretjimi državami, iz katerih bo sprejem opravljen v skladu s členoma 4 in 8.
6. Komisija na lastno pobudo ali na priporočilo ene ali več držav članic ali Evropskega parlamenta skliče sestanek odbora na visoki ravni za preučitev morebitnega sprejema oseb na podlagi člena 8(6), da bi se odzvali na nove okoliščine, kot so nepredvidene humanitarne krize na območjih ali v tretjih državah, ki niso vključeni v načrt Unije.
7. Odbor na visoki ravni po potrebi določi svoj poslovnik.

Člen 12

Pridružitve Islandije, Lihtenštajna, Norveške in Švice

Islandija, Lihtenštajn, Norveška in Švica so povabljene, da se pridružijo k izvajanju načrta Unije. V okviru takšne pridružitve se ustrezno upošteva ta uredba, zlasti v zvezi s postopkom iz člena 9 ter pravicami in obveznostmi sprejetih oseb.

Člen 13
Finančna podpora

Finančna podpora državam članicam za preselitev in humanitarni sprejem se izvaja v skladu z Uredbo (EU) 2021/1147.

Člen 14
Spremembe Uredbe (EU) 2021/1147

Uredba (EU) 2021/1147 se spremeni:

(1) člen 2 se spremeni:

(a) točka (5) se nadomesti z naslednjim:

„(5) ‚humanitarni sprejem‘ pomeni humanitarni sprejem, kakor je opredeljen v členu 2, točka 3, Uredbe (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta^{*,};

* Uredba (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o vzpostavitvi okvira Unije za preselitev in humanitarni sprejem ter spremembi Uredbe (EU) 2021/1147 (UL L ..., ELI:).“;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 18/24(2016/0225(COD)) ter v opombo vstavite številko, datum in sklic na UL za navedeno uredbo.

(b) točka (8) se nadomesti z naslednjim:

„(8) ‚preselitev‘ pomeni preselitev, kakor je opredeljena v členu 2, točka 1, Uredbe (EU) .../...⁺;“;

(2) v členu 19 se odstavki (1), (2) in (3) nadomestijo z naslednjim:

„1. Države članice poleg svojih dodelitev na podlagi člena 13(1), točka (a), te uredbe prejmejo znesek v višini 10 000 EUR za vsako osebo, sprejeto v okviru preselitve na podlagi okvira Unije za preselitev in humanitarni sprejem, vzpostavljenega z Uredbo (EU) .../...⁺.

2. Države članice poleg svojih dodelitev na podlagi člena 13(1), točka (a), te uredbe prejmejo znesek v višini 6 000 EUR za vsako osebo, sprejeto v okviru humanitarnega sprejema na podlagi okvira Unije za preselitev in humanitarni sprejem, vzpostavljenega z Uredbo (EU) .../...⁺, ali sprejeto v okviru nacionalnega programa za preselitev.

3. Znesek iz odstavka 2 se poveča na 8 000 EUR za vsako osebo, sprejeto v okviru humanitarnega sprejema ali nacionalnega programa za preselitev, ki pripada eni ali več izmed naslednjih ranljivih skupin:

(a) ogroženi ženske in otroci;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 18/24 (2016/0225(COD)).

- (b) mladoletniki brez spremstva;
- (c) osebe z zdravstvenimi potrebami, ki jih je mogoče obravnavati le v okviru humanitarnega sprejema;
- (d) osebe, ki potrebujejo humanitarni sprejem zaradi pravne ali fizične zaščite, tudi žrtve nasilja ali mučenja.“

Člen 15

Ocena in pregled

1. Komisija do ... [štiri leta od datuma začetka veljavnosti te uredbe] Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te uredbe, vključno s členom 9(2), točka (b), in prispevkih držav članic k izvajanju načrta Unije v skladu s členom 8 ter ukrepov vseh držav članic, da bi okrepile svoja prizadevanja na področju preselitve in humanitarnega sprejema ter tako bistveno prispevale k zadovoljitvi globalnih potreb po preselitvi. Poročilu se, kadar je ustrezno, priložijo predlogi za doseg tega cilja.
2. Države članice Komisiji in Agenciji za azil zagotovijo potrebne informacije za pripravo poročila Komisije za namen iz odstavka 1.

3. Evropski parlament in Svet na podlagi predloga Komisije pregledata to uredbo v dveh letih po predložitvi poročila Komisije na podlagi odstavka 1, pri čemer upoštevata vsebino tega poročila.

Člen 16

Začetek veljavnosti

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Člen 9(24) se uporablja od ... [datum, ko začne veljati člen 18 Uredbe (EU) .../...⁺].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik/predsednica

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)).